

Resolució 640/2023, de 20 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 428/2023

Administració reclamada: Institut Català de la Salut (ICS)

Informació reclamada: Accés a les valoracions de la resta de candidats d'un procés selectiu

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: En primer lloc, s'ha de concloure que la GAIP té competència plena per resoldre aquesta Reclamació, malgrat que s'hagi formulat en relació amb una sol·licitud d'informació relativa a un procediment administratiu en tràmit i que qui sol·licita la informació tingui la condició de persona interessada en el procediment en qüestió.

Sigui com sigui, si per aplicació de la normativa reguladora dels procediments en tràmit o per la normativa de transparència, no resulta sobrer recordar el caràcter antiformalista de qualsevol procediment administratiu, en expressió del principi in dubio pro actione, com sovint ha posat en relleu aquesta Comissió.

En atenció a totes les consideracions efectuades fins ara, és procedent estimar la Reclamació que ens ocupa i declarar el dret de la persona reclamant d'accés a l'expedient administratiu corresponent al procés de selecció descrit en l'antecedent 2. Més enllà d'aquesta afirmació general, però, convé igualment considerar que a la informació reclamada hi concorre el límit relatiu a la protecció de les dades personals (articles 23 i 24 LTAIPBG) de les persones físiques que participen en el procés selectiu.

En conclusió, l'ICS ha de facilitar a la persona reclamant l'accés a les puntuacions de tots els aspirants en els apartats que donaven lloc a valoració en el procés selectiu indicat a l'antecedent 2, en els termes descrits al fonament jurídic 3.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Institut català de la Salut. Persona interessada. Admissibilitat de la sol·licitud i de la reclamació. Estimació parcial. Reclamació contra manca de lliurament.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 17 d'abril de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 346/2023, presentada per una persona interessada contra l'Institut Català de la Salut (ICS), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. En data 27 de març de 2023 la persona reclamant sol·licita a l'Institut Català de la Salut (en relació amb el Procés de Selecció d'un/a tècnic/a de borsa de treball per a la unitat de recursos humans de la gerència d'atenció primària i a la comunitat de Barcelona ciutat. Ref. GAPiCBCN-12-2023/02– TEC. RH): “Tenir accés, com a persona interessada en el procés, a les puntuacions de tots els aspirants en els apartats que donaven lloc a valoració d'aquesta convocatòria, com són entrevista, prova, valoració curricular, ja que el no tenir aquesta informació i no haver un període d'alegacions al respecte em causa indefensió a l'hora de defensar els meus drets en aquesta convocatòria.”
3. Al cap de pocs dies de l'esmentada sol·licitud, en data 31 de març, la reclamant rep la resposta següent per part de l'ICS: “En relació al seu escrit referent al procés de selecció (...) li manifesto que, durant el desenvolupament d'aquest procés no ha superat ni la valoració curricular ni l'entrevista personal, ambdues amb caràcter eliminatori, tal com es recull a les bases de la convocatòria”.
4. La Reclamació presentada el 17 d'abril de 2023 indica que la resposta de l'administració no li ha donat accés a la informació sol·licitada i reitera que aquesta informació consisteix en les puntuacions de la convocatòria de selecció temporal indicada en l'antecedent 2.
5. El dia 4 de maig de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El mateix dia 4 de maig la GAIP comunica la Reclamació a l'ICS i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. En data 15 de maig de 2023 l'ICS fa arribar a la GAIP un informe en el qual afirma que:
 - La Reclamació mai ha estat objecte d'una prèvia sol·licitud d'accés a la informació pública tramitada per la Unitat d'Informació.
 - Les pretensions han estat formulades davant la unitat territorial gestora de RRHH responsable de tramitar la convocatòria, per part d'una persona que ostenta la condició de persona interessada en un procediment administratiu de cobertura temporal de llocs de treball; procediment que és obert, atès que la persona reclamant ha interposat un recurs d'alçada, pendent de resolució, en el qual, entre altres peticions, demana obtenir el detall

de les puntuacions obtingudes pels aspirants, és a dir, la mateixa informació objecte de la reclamació davant la GAIP, “motiu pel qual, en aplicació de la mateixa doctrina de la GAIP i del que estableix la Disposició Addicional 1a de la Llei 19/2014 de LTAIPBG”, procedeix inadmetre la Reclamació.

8. El dia 20 de juny de 2023 la persona reclamant renuncia a la mediació sol·licitada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en

compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Objecte i admissibilitat de la Reclamació

L'ICS, en l'informe emès en data 15 de maig de 2023 afirma que la Reclamació mai ha estat objecte d'una prèvia sol·licitud d'accés a la informació pública tramitada per la Unitat d'Informació i que les pretensions han estat formulades per part d'una persona que ostenta la condició d'interessada en un procediment administratiu de cobertura temporal de llocs de treball; "procediment que és obert, atès que la persona reclamant ha interposat un recurs d'alçada, pendent de resolució, en el qual, entre altres peticions, demana obtenir el detall de les puntuacions obtingudes pels aspirants, és a dir, la mateixa informació objecte de la reclamació davant la GAIP, "motiu pel qual, en aplicació de la mateixa doctrina de la GAIP i del que estableix la Disposició Addicional 1a de la Llei 19/2014 de LTAIPBG, procedeix inadmetre la Reclamació".

En vista d'aquesta argumentació, i prèviament a la seva eventual revisió, cal valorar l'admissibilitat de la Reclamació i la competència de la GAIP per tramitar-la i resoldre-la.

Com ha senyalat de manera reiterada, en concret des de la Resolució de 23 de desembre de 2015 (sobre la Reclamació 17/2015), aquesta Comissió ve admetent a tràmit reclamacions en relació amb sol·licituds d'accés a la informació pública afectades per la disposició addicional 1a. 1 de la LTAIPBG, sobre la base de considerar que no hi ha cap disposició en l'LTAIPBG, inclosa la seva disposició addicional primera, que estableixi cap motiu d'inadmissió, ni cap límit d'accés que es defineixin en funció del caràcter obert (o en tràmit) o tancat (o finalitzat) dels procediments administratius. Això comporta que el dret d'accés a la informació pública s'ha de poder exercir amb

independència de si aquesta informació forma part d'un procediment en tràmit o finalitzat, o de cap procediment determinat.

Així mateix, no hi ha cap precepte de l'LTAIPBG del qual es pugui desprendre que la condició de persona interessada en un procediment administratiu hagi de o pugui ser un motiu d'inadmissió de les sol·licituds d'informació pública o de les reclamacions a la GAIP. La garantia de reclamació a la GAIP, que protegeix mitjançant un procediment breu i gratuït davant d'un òrgan independent el dret general d'accés a la informació pública de la ciutadania, amb igual o més motiu ha d'emparar el dret de les persones interessades a obtenir la informació que forma part dels procediments administratius que les afecten, i res hi ha en la disposició addicional 1a LTAIPBG que ho impedeixi.

Més aviat al contrari, allò que estableix aquesta disposició és que la posició jurídica que correspon a les persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb l'accés a la informació pública que l'integra, es defineix no tant pel règim jurídic aplicable al dret d'accés a la informació pública, sinó pels drets de més intensitat d'accés a l'expedient que els reconeix la legislació de procediment administratiu, tot això amb independència de si qui resol les sol·licituds d'accés és l'Administració responsable de tramitar el procediment que es tracti o, en la via de reclamació, la GAIP, o el jutge o tribunal que hagi de resoldre l'eventual recurs jurisdiccional. La disposició addicional 1a.1 LTAIPBG no qüestiona la competència de la GAIP per entendre de reclamacions en matèria d'accés a la informació pública formulades per persones interessades en un procediment administratiu, sinó que només incideix en el dret material (l'LTAIPBG o la legislació de procediment administratiu) que haurà d'aplicar aquesta Comissió per resoldre-les.

Certament, el més apropiat és que les persones interessades en un procediment administratiu en tràmit puguin accedir amb normalitat a l'expedient i que sigui precisament l'òrgan responsable de la seva tramitació el que garanteixi i faci efectiu aquest dret, de manera que el puguin exercir efectivament en els terminis que millor els convingui per a la resolució més favorable, no tant de l'accés per si mateix, sinó del procediment principal. Però si l'òrgan administratiu competent denega l'accés sol·licitat, res no impedeix que, sens perjudici de la continuació normal del procediment, ni dels efectes impugnatoris que la manca d'accés a l'expedient pugui tenir en el futur sobre la resolució del fons de l'assumpte, la persona interessada pugui acudir a la via especial de garantia instituïda per la legislació de transparència (la reclamació a la GAIP). Amb independència del règim substantiu aplicable, aquests també són casos d'exercici del dret d'accés a la informació pública, matèria que constitueix la missió de la GAIP, de manera que res no permet qüestionar la seva competència, si la llei no l'exclou expressament, cosa que sens dubte no fa.

En conseqüència, s'ha de concloure que la GAIP té competència plena per resoldre aquesta Reclamació, malgrat que s'hagi formulat en relació amb una sol·licitud d'informació relativa a un

procediment administratiu en tràmit i que qui sol·licita la informació tingui la condició de persona interessada en el procediment en qüestió.

3. Sobre l'admissibilitat de la sol·licitud d'informació pública de la qual deriva la Reclamació i el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La sol·licitud presentada per la persona reclamant el 27 de març de 2023 demana, sens dubte, informació pública, ja que sol·licita l'accés a l'expedient administratiu del qual ostenta la condició d'interessada i, en conseqüència, l'administració podria inadmetre-la únicament per les causes previstes legalment, que són les establertes a l'article 29 LTAIPBG.

La necessitat que la sol·licitud s'ha de regir per la legislació de procediment administratiu, i no per la de transparència i dret d'accés a la informació pública, no és ni de lluny assimilable a cap de les causes d'inadmissibilitat previstes legalment, que són les úniques que poden aplicar-se legítimament. Menys encara si, com veurem més endavant, la normativa de transparència regula els supòsits i permet igualment l'accés a la informació sol·licitada.

En el nostre cas, i en primer terme, es podria haver tramitat la sol·licitud d'accés a l'expedient d'acord amb la legislació de procediment administratiu, que precisament atorga a les persones interessades en un procediment en curs el dret ple d'accedir a la informació del mateix (així es desprèn de l'article 53.1 de la Llei 39/2015, del Procediment Administratiu Comú, LPAC), així com un termini molt breu d'accés a l'expedient en curs sol·licitat quan es tracta de l'Administració de la Generalitat. Ho estableix, en concret, l'article 66 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, de l'Administració digital, quan literalment afirma que "l'expedient administratiu es posa a disposició en un termini màxim de cinc dies a comptar de la data de sol·licitud, llevat que per causes justificades sigui necessari ampliar aquest termini".

Sigui com sigui, si per aplicació de la normativa reguladora dels procediments en tràmit o per la normativa de transparència, no resulta sobrer recordar el caràcter antiformalista de qualsevol procediment administratiu, en expressió del principi *in dubio pro actione*, com sovint ha posat en relleu aquesta Comissió. En paraules del Tribunal Constitucional, aquest principi prohibeix les decisions "que por su rigorismo, por su formalismo excesivo o por cualquier otra razón revelen una clara desproporció entre los fines que aquellas causas preservan y los intereses que sacrifican" (SSTC 38/1998, de 17 de febrer, FJ 2, i 17/2011, de 28 de febrer, FJ 3, entre moltes altres). D'acord amb aquesta jurisprudència i la del Tribunal Suprem (recentment, en les SSTS 76/2020, d'11 de juny i 1721/2021, de 21 d'abril), així com amb la millor doctrina, el principi pro actione exigeix que els requisits necessaris d'una acció o una pretensió que la ciutadania fa valdre davant de l'administració pública o de la jurisdicció contenciosa administrativa han de ser interpretats de la manera més favorable a l'exercici d'aquesta acció o pretensió.

En atenció a totes les consideracions efectuades fins ara, és procedent estimar la Reclamació que ens ocupa i declarar el dret de la persona reclamant d'accés a l'expedient administratiu corresponent al procés de selecció descrit en l'antecedent 2. Més enllà d'aquesta afirmació general, però, convé igualment considerar que a la informació reclamada hi concorre el límit relatiu a la protecció de les dades personals (articles 23 i 24 LTAIPBG) de les persones físiques que participen en el procés selectiu.

Cal tenir en compte que en aquest cas la persona reclamant té la condició d'interessada en el procés selectiu del qual demana l'expedient, circumstància que reforça el seu dret d'accedir a la informació sol·licitada en la seva ponderació amb les límits concurrents, atès que sol·licita la informació pública concernida per a la defensa dels seus drets i interessos. L'article 24.2 LTAIPBG estableix que quan la informació sol·licitada conté dades personals que no són merament identificatives ni especialment protegides (com són les d'aquest cas), "es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades"; aquest precepte afegeix que una de les circumstàncies que cal tenir en compte en aquesta ponderació és la finalitat de l'accés. Així mateix, en l'aplicació dels límits legals al dret d'accés l'article 22.1, reproduït al fonament jurídic 1, requereix l'aplicació del principi de proporcionalitat en l'aplicació dels límits i la ponderació dels interessos públics i privats concurrents.

D'acord amb les anteriors consideracions, diverses resolucions de la GAIP (per totes, la Resolució 628/2019, de 16 d'octubre) venen establint que les persones que participen en un procés selectiu tenen dret d'accés a la informació continguda a l'expedient corresponent, incloses les dades personals i els mèrits, proves i avaluacions dels i de les altres aspirants que hagin obtingut una qualificació més alta que elles, ja que la possibilitat de contrastar els mèrits i els exercicis corresponents pot resultar necessària per valorar la raonabilitat i la justificació de la qualificació obtinguda, i aquesta valoració no es pot fer si no es poden posar en relació els mèrits i els exercicis en qüestió amb les persones seleccionades o més ben valorades.

Aquestes consideracions encara tenen més força si es té en compte que la persona reclamant no demana la identitat de les altres persones aspirants, sinó que li podria resultar suficient la pseudonimització, sempre que permeti individualitzar i valorar els mèrits, les proves, els resultats i, en general, les actuacions fetes per cada aspirant.

Ateses les consideracions anteriors, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a què l'accés que li ha de facilitar l'ICS a l'expedient sol·licitat contingui la identitat semianonimitzada (els últims dígit del NIF, tal com fa el tribunal de selecció a les seves actes, o bé qualsevol altre codi que també permeti la individualització demanada) de les altres persones aspirants que han estat seleccionades o han obtingut una major qualificació que ella, per tal que pugui individualitzar els

diversos mèrits i exercicis tinguts en compte en el procés selectiu. Facilitada en aquests termes, el lliurament d'aquesta informació és innòcua des del punt de vista de la protecció de les dades personals (motiu pel qual no es considera necessari fer el trasllat requerit pels articles 31 LTAIPBG i 34 RGAIP), i l'esforç que pugui comportar per als serveis administratius de l'ICS no sembla excessiu i és del tot proporcionat a la finalitat de l'accés.

En canvi, no és necessari oferir aquesta pseudonimització respecte de la resta d'aspirants que han obtingut una qualificació inferior a la de la persona reclamant, de manera que és procedent facilitar la informació que els afecta totalment anonimitzada, perquè en aquest cas el contrast amb els mèrits i exercicis respectius no aporta res útil per a la defensa dels interessos i drets de la reclamant, de manera que es pot evitar una càrrega de feina dels serveis administratius que per aquest motiu es podria considerar desproporcionada.

En conclusió, l'ICS ha de facilitar a la persona reclamant l'accés a les puntuacions de tots els aspirants en els apartats que donaven lloc a valoració en el procés selectiu indicat a l'antecedent 2, en els termes fins ara descrits.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de de 20 de juliol de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 428/2023 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Institut Català de la Salut que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.

3. Requerir a l'ICS a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 428/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.